

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 1 września 1951 r.

w sprawie przekazania uprawnień Ministra Przemysłu Ciężkiego do wydawania decyzji co do potrzeby zastosowania normy dodatkowej powierzchni mieszkalnej.

W związku z pkt 13 zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 8 marca 1951 r. w sprawie zasad ustalania norm zaludnienia mieszkań (Monitor Polski Nr A-24, poz. 314) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Uprawnienia Ministra Przemysłu Ciężkiego, przewidziane w pkt 13 zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 8 marca 1951 r. w sprawie zasad ustalania norm zaludnienia mieszkań (Monitor Polski Nr A-24, poz. 314), co do potrzeby zastosowania normy dodatkowej dla pracowników jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Przemysłu Ciężkiego bądź centralnych zarządów wchodzących w skład Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego — przekazuje się na:

- 1) naczelnych dyrektorów:
 - a) centralnych zarządów wchodzących w skład Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego,
 - b) central handlowych i central zaopatrzenia,
 - c) instytutów naukowo-badawczych;
- 2) dyrektorów urzędów i przedsiębiorstw bezpośrednio

podległych Ministrowi Przemysłu Ciężkiego — na każdego w zakresie jego właściwości.

2. Postanowienia ust. 1 nie mają zastosowania w przypadkach, w których przydział dodatkowej normy zaludnienia odnosi się do mieszkań znajdujących się na terenie m. st. Warszawy.

§ 2. Stwierdzenie potrzeby zastosowania normy dodatkowej następuje przez wystawienie zaświadczenia, wydanego w wyniku:

- 1) złożenia indywidualnego podania zainteresowanego pracownika, wniesionego w związku z posiadaniem mieszkania przekraczającego obowiązujące w danej miejscowości normy zaludnienia;
- 2) ubiegania się o przydział mieszkania;
- 3) wszczęcia z urzędu postępowania przed władzą kwaterunkową I instancji, odwoławczą komisją lokalową lub wojewódzką komisją lokalową.

§ 3. 1. Zaświadczenie, wymienione w § 2, zawierać powinno dokładne określenie stanowiska pracownika, stopnia służbowego i rodzaju wykonywanej pracy.

2. Wydanie zaświadczenia nastąpić powinno po uprzednim zbadaniu wszelkich istotnych okoliczności uzasadniających jego wydanie.

§ 4. 1. Za zajęcia wymagające stałej lub dodatkowej pracy w domu należy uważać w pierwszym rzędzie takie funkcje kierownicze, zawodowe lub naukowe, z którymi związana jest konieczność samodzielnych studiów i samodzielnych opracowań naukowych, technicznych, dydaktycznych bądź publicystycznych.

2. Z funkcji kierowniczych o innym charakterze niż wymienione w ust. 1 uwzględniać należy tylko takie przypadki, w których szczególna odpowiedzialność za kierowanie przedsiębiorstwem lub zakładem wymaga pełnej dyspozycyjności pracownika, niezależnie od normalnych godzin pracy.

§ 5. O ile w wyniku toczącego się postępowania przed władzą kwaterunkową I instancji, odwoławczą

komisją lokalową lub wojewódzką komisją lokalową ujawnione zostaną okoliczności świadczące o braku warunków zastosowania normy dodatkowej, pomimo posiadania przez zainteresowanego zaświadczenia wymienionego w § 2, na uzasadniony wniosek władzy, przed którą postępowanie się toczy, zgłoszony za pośrednictwem właściwego prezydium wojewódzkiej rady narodowej — decyzje stwierdzające potrzebę zastosowania dodatkowej normy będą rewidowane przez Ministra Przemysłu Ciężkiego.

§ 6. Przepisy niniejszego zarządzenia nie mają zastosowania do mieszkań pracowniczych i służbowych.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Ciężkiego: w z. K. Zemaitis